



Arrestnummer <b>CI 16356/2016</b>
Repertoriumnummer <b>2016/4140</b>
Datum van uitspraak <b>16 december 2016</b>
Notitienummer griffie <b>2016/NT/234</b>
Notitienummer parket-generaal <b>2016/PGG/646</b> <b>2016/VJ11/234</b>

Hypothecaire inschrijving  
Vergunningsregister

1<sup>e</sup>, 2<sup>e</sup> en 4<sup>e</sup> VRUSPRAAK

# Hof van beroep Gent Arrest

tiende kamer  
correctionele zaken

Aangeboden op <b>20 DEC 2016</b>
Niet te registreren 
<b>Anja WILLEMS</b> Ea. inspecteur e.l.

COVER 01-0000073462-0001-0020-01-01-1



2016/PGG/646 - 2016/VJ11/234

Not.nr. GE.66.L7.002003/09

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

met maatschappelijke zetel te Sint-Laureins,  
ingeschreven met ondernemingsnummer  
- eerste beklaagde -

2. nr.

geboren te op  
gepensioneerd,  
wonende te Sint-Laureins,  
- tweede beklaagde -

3. nr.

*1742*

geboren te op  
tuinaanlegger,  
wonende te Waarschoot,  
- derde beklaagde -

4. nr.

geboren te op  
architect,  
wonende te Assenede,  
- vierde beklaagde -

verdacht van:

A.

De eerste, de tweede, de derde en de vierde:

PAGE 01-00000734662-0002-0020-01-01-4



U

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 16 december 2008 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk:

1. door in strijd met de afgeleverde vergunning het pand te hebben gesloopt en de werken niet strikt te hebben beperkt tot deze vermeld op het ingediende bouwplan

te : op 30 maart 2009 (st. 58, 75)

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden in valleigebed

te : vanaf 30 maart 2009 tot 1 september 2009

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, gelegen te :  
 | , kadastraal gekend als | en |, eigendom  
 van | , geboren te | op :  
 | , wonende te | , van |  
 geboren te | op : | , wonende te | en van |  
 | ; geboren te | op : | wonende te |

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de eerste, de tweede en de derde als aannemer, de vierde als architect

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PAGE 01-00000734682-0003-0020-01-01-4



B.

De eerste, de tweede, de derde en de vierde:

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°

c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden in valleigebied

te : vanaf 1 september 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, gelegen te :  
 | , kadastraal gekend als : en , eigendom  
 van , geboren te : op :  
 | , wonende te : van ,  
 geboren te : op : , wonende te : en van : ,  
 | , geboren te : , wonende te : , |

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk de eerste, de tweede en de derde als aannemer, de vierde als architect

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1, 1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

\* \* \* \*

PAGE 01-00000734682-0004-0020-01-01-4



**1.1.**

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 9 februari 2016 op tegenspraak als volgt:

**"Strafrechtelijk:**

**Veroordeelt** voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 12.000 euro.

**Veroordeelt haar tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 150 euro.

**Veroordeelt haar tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.**

**Veroordeelt** voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 18.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

**Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 150 euro.

**Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.**

**Veroordeelt** voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

**Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 150 euro.

**Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.**

PAGE 01-00000734682-0005-0020-01-01-4



**Veroordeelt** voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een **geldboete van 2.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 15.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

**Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

**Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.**

**Stedenbouwkundig herstel:**

**Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.**

**Burgerrechtelijk:**

**Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.**

**Gerechtskosten:**

**Veroordeelt** en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot in het geheel op 253,92 euro."

## 1.2.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 9 februari 2016 door de vierde beklagde tegen alle beschikkingen;
- 9 februari 2016 door het openbaar ministerie tegen de beklagde ;
- 12 februari 2016 door de tweede beklagde tegen alle beschikkingen;
- 12 februari 2016 door het openbaar ministerie tegen de beklagde ;
- 18 februari 2016 door de derde beklagde tegen alle beschikkingen;
- 18 februari 2016 door het openbaar ministerie tegen de beklagde ;
- 24 februari 2016 door de eerste beklagde tegen alle beschikkingen;
- 24 februari 2016 door het openbaar ministerie tegen de eerste beklagde.

PAGE 01-00000734682-0006-0020-01-01-4



**1.3.**

Gezien het proces-verbaal van de terechtzitting van 10 juni 2016 van dit hof, zelfde kamer, waarbij de zaak, op vraag van alle beklaagden en na bepaling van conclusietermijnen, werd uitgesteld naar de terechtzitting van donderdag 10 november 2016.

**1.4.**

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 10 november 2016 in het Nederlands:

- de vierde beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Els De Landsheer, voor meester Jacques Nichels, beiden advocaat met kantoor te Gent,
- de eerste beklaagde In haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Tom Van Maldergem, advocaat met kantoor te Gent, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc,
- de tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Flora Wauters, voor meester Ann Eeckhout, beiden advocaat met kantoor te Oudenaarde,
- de derde beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Bjorn Ketels, voor meester Frank Vande Rostyne, beiden advocaat met kantoor te Waarschoot,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Pascale Clauw, substituut-procureur-generaal.

**1.5.**

De partijen hebben op de inleidingszitting van 10 juni 2016 het hof verzocht om bij toepassing van artikel 152 van het Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen door artikel 76 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, conclusietermijnen te bepalen. Niet alle conclusies werden tijdig neergelegd, noch werden alle conclusies aan het openbaar ministerie bezorgd.

Artikel 152, § 1, derde lid van het Wetboek van Strafvordering bepaalt:

*"De conclusies die niet voor het verstrijken van de vastgestelde termijnen zijn neergelegd en meegedeeld aan het openbaar ministerie, indien deze betrekking hebben op de strafvordering, en in voorkomend geval, aan alle andere betrokken partijen, worden ambtshalve uit de debatten geweerd."*

Artikel 152, § 2, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering bepaalt:

PAGE 01-00000734682-0007-0020-01-01-4



✓

*"Tenzij de rechter vaststelt dat de laattijdige neerlegging of mededeling louter dilatoire doeleinden nastreeft of de rechten van de andere partijen of het verloop van de rechtspleging schendt, kunnen conclusies worden neergelegd na het verstrijken van de overeenkomstig paragraaf 1 vastgelegde termijnen:*

- *mits het akkoord van de betrokken partijen, of*
- *bij ontdekking van een nieuw en ter zake dienend stuk of feit dat nieuwe besluiten rechtvaardigt."*

Gezien niet blijkt dat de laattijdige neerlegging of mededeling van bepaalde conclusies louter dilatoire doeleinden heeft nagestreefd of de rechten van de andere partijen of het verloop van de rechtspleging heeft geschonden en gezien op de terechtzitting van het hof van 10 november 2016 het openbaar ministerie, de lasthebber ad hoc van de eerste beklagde en (de raadslieden van) de tweede, de derde en de vierde beklagde lieten kennen dat zij ermee akkoord gingen dat er ook conclusies werden neergelegd en/of medegedeeld na het verstrijken van de door het hof vastgestelde termijnen, is er geen reden om de laattijdig neergelegde conclusies en/of de laattijdig medegedeelde conclusies uit de debatten te weren.

#### 1.6.

Op 15 november 2016, dit is nadat de zaak in beraad werd genomen, ontving de griffie van dit hof van de raadsman van de vierde beklagde door middel van een fax een verzoek tot heropening van de debatten om stavende stukken neer te leggen die bij vergissing niet werden neergelegd op de zitting van 10 november 2016. Bij deze fax werden de bedoelde stavende stukken zelf niet gevoegd. Het hof is evenwel van oordeel dat het door het voorliggende strafdossier en de neergelegde conclusies en stukken voldoende is ingelicht om de zaak ten gronde te beoordelen en gaat derhalve niet in op het verzoek tot heropening van de debatten en houdt geen rekening met het tijdens het beraad neergelegde verzoek tot heropening van de debatten.

#### 2.

De onderscheiden hoger beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Ze zijn ontvankelijk.

#### 3.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van het gebied waar het onroerend goed, nader aangeduid in de aanhangig makende dagvaarding, gelegen is en werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister van de gemeente Assenede waar het onroerend goed gelegen is.

PAGE 01-00000734682-0008-0020-01-01-4





## 4.

De feiten die ten grondslag liggen aan de telastleggingen A.1, A.2 en B zijn in hoofde van elk van de vier beklaagden, voor zover bewezen, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, en maken aldus slechts één enkel misdrijf uit waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste te last gelegde feit dat zich situeert op 7 juli 2014, de datum van het bevel tot dagvaarding 8 juli 2014 zijnde.

Gezien het hof evenwel, zoals hierna nader wordt uiteengezet, van oordeel is dat de feiten omschreven onder de telastleggingen A.2 en B in hoofde van de vier beklaagden niet bewezen zijn, kan de datum van 7 juli 2014 niet weerhouden worden als aanvangsdatum voor de vijfjarige verjaringstermijn. De termijn van verjaring van de strafvordering begint dan ook te lopen vanaf 30 maart 2009. De verjaring van de strafvordering werd laatst regelmatig gestuit op 31 januari 2014 door het schriftelijk opvragen door het openbaar ministerie van een uittreksel uit het strafregister van \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_ en \_\_\_\_\_.

Sindsdien is geen vijf jaar verstreken. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

## 5.

Rekening houdend met onder meer het feit dat de feiten omschreven onder de telastlegging A.1 dateren van 30 maart 2009 en er meer dan zeven jaren zijn verstreken sinds de eerste verhoren van de beklaagden, sedert welk tijdstip zij respectievelijk onder de dreiging van een strafrechtelijke vervolging leven, tot de uitspraak van het hof, roepen de beklaagden terecht in dat de behandeling van de zaak buitensporige vertraging heeft opgelopen, waardoor de redelijke termijn, bedoeld in artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (EVRM) en artikel 14.3.c van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR, of het zogenaamde BUPO-verdrag), is overschreden.

Deze verdragsbepalingen geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan deze vaststelling. Inzonderheid bepalen deze verdragen niet dat de sanctie het verval of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering zou moeten zijn.

Artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolging de redelijke termijn overschrijdt, de rechter een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de

PAGE 01-00000734682-0009-0020-01-01-4



feiten en de behandeling voor het hof, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast.

## 6.

Met betrekking tot de relevante feitelijke gegevens van de zaak verwijst het hof naar de uiteenzetting van de eerste rechter onder de rubriek "Feiten", randnummers 5 tot en met 12, van het bestreden vonnis van 9 februari 2016 die het hof overneemt, hier als herhaald ziet en tot de zijne maakt.

## 7.1.

De vier beklaagden worden onder de telastlegging A.1 vervolgd om als daders/mededaders het pand, gelegen te hebben gesloopt in strijd met de afgeleverde vergunning en de werken niet strikt te hebben beperkt tot deze vermeld op het ingediende bouwplan. Op het bouwplan is een beperkte oppervlakte aangeduid als "te slopen", met name een berging aansluitend op het hoofdgebouw. Alle overige muren van het hoofdgebouw moesten blijven staan, met uitzondering van kleine delen in de muren die mochten gesloopt worden om meer ramen te maken. Een volledige sloop en heropbouw was immers niet mogelijk gelet op de ligging in valleigebied, zijnde ruimtelijk kwetsbaar gebied. De instandhoudingswerken aan de woning werden als volgt omschreven: vervangen van dakpannen, vernieuwen dakgebinte, wijzigen raam- en deuropeningen, vervangen ramen, plaatsen veluxen, injecteren buitenmuren, herplaatsen gevelsteen in oorspronkelijke roodgenuanceerde steen en interne herinrichting.

Zoals te zien op de foto's die op 1 april 2009 werden gemaakt door de politie, werd in strijd met het bouwplan met een kraan op rupsbanden het linker gedeelte van de woning helemaal gesloopt. Ook de muren ter hoogte van de eerste verdieping ('tipgavels') waren gesloopt (zie stuk 17 strafdossier).

De materiële inbreuk dat er niet conform de vergunning werd gewerkt staat derhalve vast en wordt ook door geen enkele beklaagde betwist. De eerste, tweede en vierde beklaagde beweren echter dat de derde beklaagde, op eigen houtje heeft beslist om het gebouw deels te slopen tegen de vergunning in en dat zij daartoe geenszins opdracht hebben gegeven.

## 7.2.

Het slopen gebeurde door , de derde beklaagde. Hij werkte in onderaanneming voor de tweede beklaagde en zaakvoerder van de eerste beklaagde. Deze partijen hadden op 19 maart 2009 een schriftelijke overeenkomst opgesteld voor de uit te voeren werken (zie stuk 69 strafdossier). Daarin staat onder meer (onderlijning aangebracht door het hof):

PAGE 01-00000734682-0010-0020-01-01-4



V

"Betreft prijsofferte voor de afbraakwerken te Assenede. Eengezinswoning met bijhorende bergplaats met behoud van een aantal muren volaens plan

- Het gebouw zal afgebroken worden in de staat waarin het zich bevind. (sic)

(...)

- Uiteraard worden alle putten waaronder bv kelder, septiek, of andere uitgebroken en weggevoerd indien er geen muren zijn die dienen te worden behouden op die plaats.

- Daarnaast worden ook alle nog aanwezige funderingen opgebroken en weggevoerd.

- De te behouden muren zullen door de opdrachtgever waar nodig gestud (sic) worden.

- De te behouden muren zullen waar nodig omzichtig met de hand worden vrijgemaakt en afgezaagd

Al deze werkzaamheden zullen gebeuren voor de prijs van 5120,- € + Btw

Eventueel uitzagen van nieuwe ramen en deuren en uitbreken ervan Incl afvoer afval 540,- € + Btw."

verklaarde op 2 april 2009 dat hij mondeling opdracht kreeg van de aannemer ( ) om alles af te breken uitgezonderd de vijf muren die er op heden (2 april 2009) nog stonden. Hij verklaarde niet in het bezit te zijn van een bouwvergunning noch van de plannen. Bij een tweede verhoor op 6 augustus 2009 overhandigde hij aan de politie een "draaiboek der werken te " waarin hij uiteenzet hoe de werken vanaf het begin verlopen zouden zijn. Hij beschrijft dat hij samen met naar de werf was gegaan en dat ze samen hadden besproken welke muren moesten blijven staan en dat een plan bij zich had waarop met een rood kruis drie muren waren aangeduid die moesten blijven staan. Hij vermeldt dat hij voor de start van de werken aan nog gevraagd had of de tipgevels moesten blijven staan want volgens plan moesten die blijven. zou gezegd hebben dat deze weg mochten. Hij stelt dat enkel korte schoren had geleverd om de muren te stutten die zeker niet konden dienen voor de tipgevels en dat dit een bewijs vormt dat wou dat hij de tipgevels sloopte. Volgens dit draaiboek zou voor het eerst kennis gekregen hebben dat er mogelijks iets fout was op 30 maart 2009. Toen zou gevraagd hebben om nog even te wachten om de achterste muur af te breken omdat er misschien nog een andere muur moest blijven staan. zou hem toen gezegd hebben dat hij een fax had gekregen waarin stond dat ze te brut te werk waren gegaan, maar dat er anders geen problemen waren. Op 2 april 2009 bemerkte bij aankomst op de werf dat er een aanplakbrief hing met betrekking tot de stillegging van de werken.

De vierde beklaagde, , de architect, verklaarde op 10 april 2009 dat hij toezicht hield op de bouwwerf. Hij verklaarde dat hij gezien had dat de werken op 25 maart waren aangevat en dat in het weekend van 28-29 maart alle dakpannen weg waren. Op 31 maart stelde hij vast dat het gebouw deels gesloopt werd. Hij dacht dat de onoordeelkundige sloop van het gebouw gebeurd was op 30 maart. Hij verklaarde dat toen ook de hoofdaannemer aanwezig was en hij hem geadviseerd had om geen verdere

PAGE 01-00000734682-0011-0020-01-01-4



werken uit te voeren. Hij zou toen zelf de dienst stedenbouw van de gemeente Assenede ingelicht hebben over de felten. De gemeente Assenede verzocht de politie via een fax van 1 april 2009 om de werken stil te laten leggen, wat kort daarop gebeurde.

verklaarde op 29 april 2009 dat hij een plan had gegeven ter inzage van de bouwwerken en dat hij niet wist waarom was afgeweken van de bestaande vergunning. stelt in zijn conclusie dat hij reeds op 30 maart 's avonds had vastgesteld dat er teveel gesloopt was en dat hij die avond de architect had gecontacteerd en dat zij samen de volgende ochtend op de werf hadden afgesproken. Hij stelt dat het cruciaal was dat een aantal muren behouden bleven en dat het anders niet nodig was geweest om ze te stutten of met de hand vrij te maken (zie overeenkomst met ). Hij stelt dat in het bijhorende plan duidelijk werd aangeduid welke 5 muren in totaal moesten blijven staan. Hij verklaarde dat wist dat er vijf muren moesten blijven staan, maar dat afgebroken had tot er slechts drie muren bleven staan.

### 8.1.

Anders dan de eerste rechter oordeelt het hof dat het niet bewezen is dat de architect opdracht gaf om meer te slopen dan vergund. Hij had er geen belang bij om deze opdracht te geven en het is onverenigbaar met het feit dat hij de gemeente Assenede op de hoogte bracht van het bouw misdrijf. Hij hield wel degelijk toezicht op de werf en handelde correct door onmiddellijk de gemeente te verwittigen. De telastlegging A.1 is niet bewezen in hoofde van de vierde beklaagde.

Het hof oordeelt dat het evenmin bewezen is dat en zijn zaakvoerder opdracht gaven aan om meer te slopen dan vergund. Dit blijkt niet uit de geschreven overeenkomst tussen en . Uit die overeenkomst blijkt integendeel dat er volgens het plan een aantal muren moesten worden behouden en dat deze omzichtig met de hand moesten worden vrijgemaakt. Het plan waarover in zijn draaiboek spreekt en waarop met rode kruisjes zou zijn aangeduid welke muren moesten blijven staan (een te beperkt aantal), ligt niet voor. Dat de schoren die geleverd werden door te kort waren om de muren met de tipgevels te stutten is niet bewezen. De telastlegging A.1 is niet bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

sloopte meer muren dan vergund was. Hij kon nochtans het goedgekeurde plan, waarnaar in de hiervoor aangehaalde schriftelijke overeenkomst die hij had met wordt verwezen, inkijken. Hij maakt het niet enigszins aannemelijk dat hij van en/of de opdracht kreeg om in strijd met de vergunning en het goedgekeurde bouwplan meer muren te slopen dan vergund. Hij handelde op elgen houtje, vermoedelijk Ingegeven door tijds winst en het daarmee gepaard gaande financiële voordeel, en daarbij onvoldoend inschattend wat de verre gaande gevolgen waren van het niet consciëntieus opvolgen van het goedgekeurde bouwplan. Hij handelde wetens en willens in

PAGE 01-00000734682-0012-0020-01-01-4



strijd met de afgeleverde vergunning. De afwezigheid van kwade trouw of het bestaan van goede trouw, zelfs al mocht die goede trouw aanwezig geweest zijn, – wat het hof niet aanneemt op de gronden hiervoor uiteengezet –, neemt overigens de schuld van de derde beklaagde aan de hem te last gelegde feiten, omschreven in de telastlegging A.1, niet weg. Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat uit (algemeen) opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, zoals *in casu*, kan het opzet worden afgeleid uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat als hij rechtvaardiging, schuldonthefing of niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. Het hof stelt vast dat de beklaagde de materiële feiten pleegde, wat hij ook erkent, en is van oordeel dat hij een rechtvaardigingsgrond, schuldonthefingsgrond of niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk maakt. Het moreel opzet in zijn hoofde is bewezen.

De telastlegging A.1 is in hoofde van de derde beklaagde bewezen.

### 8.2.

De vier beklagden worden onder de telastleggingen A.2 en B vervolgd voor het in stand houden van het misdrijf omschreven onder de telastlegging A.1.

Op 30 maart 2009 sloopte de derde beklaagde meer muren dan vergund en beperkte hij de werken niet tot deze vermeld op het ingediende bouwplan. De werken werden op 1 april 2009 stilgelegd. De derde beklaagde, die geen (mede)eigenaar was van het perceel, had daarna geen zeggenschap meer over de werf en over het perceel en voor de heropbouw van het teveel gesloopte was bovendien geen stedenbouwkundige vergunning aanwezig. Ook de eerste, de tweede en de vierde beklaagde, die geen (mede)eigenaar waren van het perceel, hadden na de stillegging van de werken niet de minste zeggenschap meer over de werf en het perceel.

De telastleggingen A.2 en B zijn in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde niet bewezen.

### 8.3.

De verzwarende omstandigheid, zoals omschreven in de aanhangig makende dagvaarding, is voor de derde beklaagde bewezen. Hij pleegde het misdrijf, omschreven onder de telastlegging A.1, als persoon die in de uitoefening van zijn beroep onroerende goederen bouwt, namelijk als onderaannemer.

### 9.1.

De derde beklaagde vraagt voor het hof in ondergeschikte orde een eenvoudige schuldigverklaring, minstens een straf onder het minimum en meest ondergeschikt een straf met uitstel.

PAGE 01-00000734682-0013-0020-01-01-4



**9.2.**

De derde beklaagde heeft als professioneel wetens en willens een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. Bij het plegen van het misdrijf, omschreven onder de telastlegging A.1, heeft hij zijn eigen belang gesteld boven de dwingende plicht een verleende stedenbouwkundige vergunning nauwgezet na te leven, daarbij geen oog hebbend voor het belang van een goede ruimtelijke ordening en voor het belang van de bouwheren bij een correcte naleving van de vergunning. In het bijzonder had hij geen oog voor de beperkte mogelijkheden tot bouwen en verbouwen in ruimtelijk kwetsbaar valleigebied. Hij vergewiste zich niet voldoende van de plannen om correct te handelen of hij besloot dat het van ondergeschikt belang was om deze plannen te volgen. Hij had enkel oog voor zijn eigen economische belangen. Door de ruwe afbraak kon hij geld en tijd winnen. De minimumgeldboete die gesteld is op het bewezenverklaarde misdrijf, omschreven onder de telastlegging A.1, met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door een professioneel (zie randnummer 8.3) is 2.000 euro. Gelet op het feit dat nog geen strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen, behoudens tweemaal wegens een inbreuk op de Wegcode, was deze minimumgeldboete voldoende geweest om hem de ernst van de bewezen feiten te doen beseffen en hem ertoe aan te zetten de reglementering inzake ruimtelijke ordening strikt na te leven.

Bij het bepalen van de uiteindelijke strafmaat in hoofde van de derde beklaagde houdt het hof echter in het voordeel van deze beklaagde rekening met de overschrijding van de redelijke termijn (zie supra randnummer 5). Deze overschrijding van de redelijke termijn verantwoordt naar het oordeel van het hof dat de straf voor deze beklaagde met toepassing van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering lager is dan de wettelijke minimumstraf, maar niet dat zou kunnen volstaan worden met een eenvoudige schuldigverklaring. De derde beklaagde vraagt wel (ondergeschikt) dat de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring zou worden uitgesproken, maar het hof is van oordeel dat niettegenstaande de overschrijding van de redelijke termijn niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar ook een bestraffing maatschappelijk volkomen verantwoord blijft gelet op de aard van de bewezen feiten, omschreven onder de telastlegging A.1, en teneinde deze beklaagde ertoe aan te zetten in de toekomst de decretale voorschriften ter zake na te leven. De hierna bepaalde geldboete is in acht genomen al deze omstandigheden een passende en noodzakelijke bestraffing. Zij houdt voor de derde beklaagde ook een passend reëel en meetbaar rechtsherstel in voor de overschrijding van de redelijke termijn.

Teneinde evenwel het preventieve en repressieve karakter van de straf niet te ondermijnen en de beklaagde tot het besef te brengen dat het plegen van misdrijven niet lonend kan zijn, is het hof, in acht genomen de ernst en de aard van de bewezen feiten, van oordeel dat aan de beklaagde geen uitstel van tenuitvoerlegging van de hem opgelegde geldboete kan verleend worden.

Aan de beklaagde wordt bovendien een vervangende gevangenisstraf opgelegd teneinde hem ertoe aan te zetten de geldboete te voldoen.

PAGE 01-00000734682-0014-0020-01-01-4



De beklaagde pleegde de feiten na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboete dient te worden verhoogd met 45 opdecimen.

**10.**

Het hof veroordeelt de derde beklaagde tot de kosten in eerste aanleg en in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, met uitzondering van de kosten die in de beide aanleggen gevallen zijn aan de zijde van het openbaar ministerie en eigen zijn aan de eerste, de tweede en de vierde beklaagde, welke kosten ten laste van de Staat dienen te blijven. De kosten tot dewelke de derde beklaagde wordt veroordeeld, werden ondeelbaar veroorzaakt door de in zijnen hoofde bewezenverklaarde telastlegging A.1.

**11.1.**

De beklaagde dient als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 25,00 euro bedraagt. Deze bijdrage dient sinds 1 januari 2012 vermeerderd te worden met 50 opdecimen tot 150,00 euro, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

**11.2.**

De vaste vergoeding voor administratieve kosten moet sinds 1 december 2012 worden bepaald op 50,00 euro (artikel 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012 (B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf. Het bedrag ervan bedraagt actueel na indexatie, zoals bepaald in artikel 2 van het Algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, 51,20 euro.

**12.**

Gelet op de vrijspraak van de eerste, de tweede en de vierde beklaagde voor de telastleggingen A.1, A.2 en B is de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, ingeleid bij het parket bij brief van 12 december 2013 en waaromtrent door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies werd verleend, voor zover tegen hen gericht ongegrond.

Op 19 maart 2015 liet de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kennen dat het herstel volledig was uitgevoerd. De restanten van het gebouw werden verwijderd, de afbraakmaterialen waren afgevoerd en de bouwput was opgevuld met zuivere teelaarde.

PAGE 01-00000734682-0015-0020-01-01-4



De herstellvordering, gesteund op het in hoofde van de derde beklaagde bewezenverklarde misdrijf van de telastlegging A.1, is hierdoor zonder voorwerp.

13.

Terecht hield de eerste rechter de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

### OP DEZE GRONDEN

het hof, rechtsprekend op tegenspraak

Gelet op de artikelen aangehaald in de bewezenverklarde telastlegging A.1, de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 2, 3, 38, 40 en 41 van het Strafwetboek,
- 21<sup>ter</sup> van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering,
- 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190<sup>ter</sup>, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering,
- 11 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door artikel 5 van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993,
- 2 van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,
- 5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving,
- 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid en door artikel 2 en 3 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, door artikel 23 van het koninklijk besluit van 19 december 2003 en door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005,
- 91, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1950, zoals gewijzigd door artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 9 februari 2016 ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

**Op strafrechtelijk gebied**

Wijzig het bestreden vonnis als volgt:

PAGE 01-00000734682-0016-0020-01-01-4





Ontslaat de eerste beklaagde van rechtsvervolging zonder kosten voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.

Ontslaat de tweede beklaagde van rechtsvervolging zonder kosten voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.

Ontslaat de vierde beklaagde van rechtsvervolging zonder kosten voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.

Ontslaat de derde beklaagde van rechtsvervolging voor de telastleggingen A.2 en B.

Stelt vast dat aan de telastleggingen A.2 en B waarvoor de derde beklaagde wordt vrijgesproken geen afzonderlijke kosten zijn verbonden.

Verklaart de telastlegging A.1 in hoofde van de derde beklaagde bewezen.

Veroordeelt de derde beklaagde voor de in zijn hoofde bewezenverklaarde telastlegging A.1 tot een geldboete van 1.000,00 euro, vermeerderd met 45 opdecimen, aldus gebracht op 5.500,00 euro.

Zegt dat bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn de aan de derde beklaagde opgelegde geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen, gebracht op 5.500,00 euro, zal mogen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

Legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van 25,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op 150,00 euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verklaart de herstellvordering tegen de beklaagden en niet gegrond.

Verklaart de herstellvordering tegen de beklaagde voor zover gesteund op de telastlegging A.2 en B niet gegrond.

Verklaart de herstellvordering tegen de beklaagde voor zover gesteund op de in zijn hoofde bewezenverklaarde telastlegging A.1 zonder voorwerp.

Laat de kosten die eigen zijn aan de eerste, de tweede en de vierde beklaagde en in beide aanleggen gevallen zijn aan de zijde van het openbaar ministerie ten laste van de Staat.

PAGE 01-00000734682-0017-0020-01-01-4



Begroot deze kosten voor zoveel als nodig in totaal in eerste aanleg op 120,16 euro en in beroep op 200,61.

Veroordeelt de derde beklagde tot betaling van de overige kosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in totaal begroot op 121,74 euro, en tot betaling van de overige kosten in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in totaal begroot op 132,96 euro.

Stelt vast dat al de kosten waartoe de derde beklagde wordt veroordeeld, ondeelbaar veroorzaakt werden door de in zijn hoofde bewezenverklarde telastlegging A.1.

Veroordeelt de derde beklagde tot betaling van de vaste vergoeding van 51,20 euro.

**Op burgerrechtelijk gebied**

Bevestigt het bestreden vonnis waar de eerste rechter de burgerlijke belangen ambtshalve heeft aangehouden.

PAGE 01-00000734682-0018-0020-01-01-4



**Kosten eerste aanleg t.l.v. Staat:**

Bet. pers. versch. 2 <sup>e</sup> bekl.:	€ 25,87
Bet. pers. versch. 4 <sup>e</sup> bekl.:	€ 25,87
Dagv. 1 <sup>e</sup> en 2 <sup>e</sup> beklagde:	€ 35,06
Dagv. 4 <sup>e</sup> beklagde:	€ 33,36
	<hr/>
	€ 120,16

**Overige kosten eerste aanleg t.l.v. Filip De Reu**

Foto's:	€ 3,36
Bet. pers. versch.:	€ 25,87
Dagv. 3 <sup>e</sup> beklagde:	€ 34,21
Hypoth. Inschr.:	€ 47,23
	<hr/>
	€ 110,67
+ 10 %:	€ 11,07
	<hr/>
Totaal:	€ 121,74

**Kosten beroep t.l.v. Staat:**

Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 105,00
Afschriften akten HB OM:	€ 9,00
Dagv. 1 <sup>e</sup> beklagde:	€ 25,87
Dagv. 2 <sup>e</sup> beklagde:	€ 25,87
Dagv. 4 <sup>e</sup> beklagde:	€ 25,87
	<hr/>
	€ 200,61

**Overige kosten beroep t.l.v. Filip De Reu:**

Afschrift vonnis:	€ 54,00
Afschriften akte HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Afschrift akte HB OM:	€ 3,00
Dagv. 3 <sup>e</sup> beklagde:	€ 25,87
	<hr/>
	€ 120,87
+ 10 %:	€ 12,09
	<hr/>
Totaal:	€ 132,96

PAGE 01-00000734682-0019-0020-01-01-4



Eensluidend verklaarde kopie  
Afgeleverd aan: Procureur-generaal

R 32/07

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Gent, 23-12-2016



*Dhondt*

Kateleen Dhondt  
griffier-hoofd van dienst

01-000000734682